

NEDJELJNA ČITANJA: Iz 35,1-6a.10; Ps 146,6c-10; Jak 5,7-10; Mt 11,2-11

Bog nije ostavljao svoj narod. Vodio ga je u Starom zavjetu, poučavao po prorocima i, konačno, obećao Spasitelja. „Evo Boga vašega, odmazda dolazi, Božja naplata, on sam hita da vas spasi!« Sljepačke će oči tad progledati, uši se gluhih otvoriti, tad će hromi skakati ko jelen, njemákov će jezik klicati, vraćati se otkupljenici Gospodnji.“ (Iz 35, 4-6)

Bog je vjeran svojim obećanjima. Isus predstavlja znakove svoga mesijanstva: „Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje evanđelje.“ I doista! Isus je liječio bolesti u Izraelu, činio čudesa u svome narodu. Međutim, to su bili tek znaci onog konačnog, pravog spasenja. Naime, Krist je vazmenim otajstvom svoje muke, smrti, uskrsnuća i proslave otvorio put vječnoga spasenja svome narodu, pridružujući svojoj proslavi sve one koji vjerom i sakramentima pristanu uza nj.

Sve se to, onda, odvija u Kristovoj Crkvi. Sve to blago Božje blizine i Božjeg spasenja nazočno je i djelatno u Crkvi, zajednici vjernika koji su Tijelo Kristovo. Htjeli bismo, naravno, i svojim kršćanskim opredjeljenjem i životom pridonijeti da Crkva to zaista i bude, da ne bude u njezinom tijelu obamrlih i usahljih udova.